

SZÁLLÓ LEVELEK.

— Megjelenik minden hó 1-én és 15-én. —

Előfizetési ár:

6 hóra ..... 6 korona — fillér.
3 hóra ..... 3 korona — fillér.

EGYES SZÁM ÁRA 40 FILLÉR.

FELELŐS SZERKESZTŐ:

POLGÁR BÉLA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Zilah, Tuhutum-utca 77-ik szám.

Ide intézendő a lap szellemi és anyagi részét illető minden küldemény.

FELFOGÁS.

Nem szeretem az érzékenkedő embereket, mert azokat saját ügyeik és a vélt sértés gondolata annyira lekötve tartja, hogy egész énjük a szenvedélyesség rabjává leszen, ami aztán árt az egészségnek és a szépségnek.

Nem szeretem én a felfúvokodott természetű embereket sem, mert ezek azt hiszik, hogy ők a föld istenei s az utánuk következő emberek nekik csak suvixsz.

Legfőképpen pedig nem szeretem azokat, akik a kákán is csomót keresnek s elhirtelenkedik az ügyüket s nem tudnak kiábrándulni abból a felfogásból, hogy a sértést más, mint csak a vér nem moshatja le.

A mai modern kor túlhajtottságában egyik pipaesvirág a párbaj, olyan, mint a békesség buzavetésében magát messziről elaruló értéktelen növény, csak arra való, hogy feltűnést keltsen és látassa magát, átvitt értelemben pedig, hogy róla beszéljenek. A középkor, amely megteremtője lett a párbajnak, a szó nemesebb értelmében vett lovagias birkózást értette alatta.

Egyes párbajok egész országok és államok sorsát döntötték el, tehát már magában véve nemesebb fogalom, mert nem egész nemzetségeket állítanak egymással szembe, hanem azok fejei saját személyi ügyének tartva állottak ki a viaskodás terére.

Ma már másképp van a dolog, mert a párbaj lealacsonyodott a közbeszéd mindennapi mezejére, ott burjánzik s nem is lehet komoly dolognak tartani, mert a személyes hiúság, a bosszú és Isten tudja még miféle más mellék érdek az indító rugója.

Ma már a párbaj nem a lovagias játékok szebb formáit mutatja, hanem kapják magukat az emberek s bosszúvágytól lihegő kebellet izenek annak, aki őket vagy soha nem sértette, vagy pedig a sértés, ha komolyan mérlegeltetik, nem is képez sértést.

De vannak emberek, akik okvetetlenkedő természetükből folyólag egy egész vidék nemtőjeül tolják fel magukat s haragot szoró szemükkel megvetőleg sujtják azt, akit párviadalra hívnak. Úgy tüntetik fel aztán magukat, mintha annak a vidéknek, melynek érdekében a sértegetőnek hadat izentek megszabadító, apostolai lennének s ha a szerencse kedvez nekik, olyanokat mér-

nek ellenfelük testére, hogy ezen vágásokba vagy bele pusztulni vagy jó ideig harcceptelenné lenni kell.

De ha aztán a véletlen úgy intézi, hogy az elpáholta nem a gyűlölt, hanem a párbajra hívó ember, akkor lehorgasztott orrokkal egymást okozva bújkálnak s nem kívánkoznak többé senkibe se bele kapezaskodni.

Ma meg, midőn a sajtószabadság jogot adott arra, hogy mindenki, aki mit gondol — szabadon és korlátlanul elmondhassa, különösen a viczinális tehetségek és nagyságok bosszankodnak, ha egy-egy stiklijük trefás alakban napvilágot lát.

Mert ezeknek nem az fáj és nem azt kutatják hogy igaz e, ami róluk írva van, hanem ők nebantsvirágok, akikhez nyúlni nem szabad.

Az ilyen ficsűrok mindenáron verekedni akarnak, még inkább azonban merész fellépésükkel azt a jámbor filiszteust, aki róluk egyetmást megírni merészkedett, páros viaskodásra hívják 5—600 kilom. előttük sílfi, a gozkocsi elszállítja őket a megállapodás terére.

Mindenáron harcot akarnak — parbajt!

Nem azért, mintha sértve éreznék magukat, hanem azért, mert szolidaritást vallaltak egymásért s egyiknek a másiktól elmaradni nem szabad.

Nem veszik figyelembe azt, hogy nevük még szóba se jött a nehézményezett közleményben, ők verre szomjaznak s hajlandók a saját kék vérüket is (persze csak kicsibe) ontani azért, hogy oda állva győzelmük kétes értékű halmára a szegény üldözötteknek és bántalmazottaknak oda kiáltsák: ime én legyőztem, s mindazokért mit veletek elkövetett, fényes elégtételt szereztem.

Egy perezig sem habozom kimondani, hogy ezen fogadatlan prókátorok, *krakéterek* s akikkel aztán — nagyon természetes — nem a lovagiasság fegyvereivel, hanem turkósbottal vagy kutyakorbácsal szokás elbánni, mert a lovagiasság csak addig lovagiasság, amíg az emberek egymás becsületében — még ha egymást megsértik is — annyira biznak, hogy a felvilágosító szavak után nem forsziroznak semmit, hanem a dolog fölött egyszerűen napirendre térnek.

A »Szálló Levelek« szerkesztője minden provokálás daczára is megfogja helyét mindenkor állani, a hatalom

s dicsőségért versengők egyéni értékét leszállítja arra a fokra, amelynél többet csakugyan nem érnek.

A Szálló Levelek szerkesztője nincs gátolva s nem lesz gátolva soha abban, hogy igazságos véleményét mindenkivel szemben ki ne mondja, ahol látja a zsarnokság fejét felütni, oda rá koppant s nem törődik azzal, hogy tetszik-e vagy sem amit ír, a lovagias emberekkel meg fog mérközni, a krakelereket pedig meg fogja vetni.

És éppen azért csoportosult a Szálló Levelek köre az előfizetőknek oly díszes serege, amely páratlan a maga nemében s amelyvel vidéki hirlap még pályafutásának nagyszámú éveiben sem dicsekedhetik.

Persze a kiadóhivatal azzal nem törődik, hogy a rendes előfizetők közt akad olyan lovagias úr is, aki minden egyes számát elfogadja, annak tartalmát tudomásul veszi, de azt már lovagiasságán kívülállónak tarja, hogy az elfogadott elolvasott s megtartott újságot ingyen tartogatni s tulajdonba venni, hasonlít a potyáért élő uracsokhoz.

Polgár Béla.

GONDOLATOK.

Vannak emberek, akik párbajt csak azért forsíroznak, mert félnek az otthoni ribilliótól.

*

Nemesak a botnak, de a kardnak is két vége van.

*

Ha azt hiszed, hogy békességedet biztosíthatod, hívd ki párbajra a »Szálló Levelek« szerkesztőjét.

*

A hirtelenkedés gyakran ejt az emberen sebet, de a nyugodtság ritkán szokott vereséget szenvedni.

*

Nem szép, ha csak magadról hiszed azt, hogy te bátor vagy.

*

A kávé nemcsak arra való, hogy élvezettel szűr-
csöjlék, hanem arra is, hogy élvezése közben plety-
kazzunk.

*

A kávénép és a vén emberek szeretik a friss híreket.

*

Ne csak akkor légy nagylelkű, mikor arról beszélni lehet, hanem akkor is, mikor arról hallgatni kell.

*

Jól meggondold, a mit papírra vetsz, mert megtörténhetik, hogy tereád vetnek a papír helyett.

A krakelerség szeret beleöltözködni a lovagiasság páncél-ingébe, s csak azért is ad magáról életjelt, hogy minél többet beszélhessenek róla.

*

A hízelkedés előtt nincsen nehezség.

*

A szolgalelkűség letra az előmenetel útján.

Salamon átkozódásaiból.

Halálj meg a the papát szüvbéli jóságát a Khol-
lerfain oreschág.

Lepledzen le thégedet edj néfthelen levél.

*

Mosolygássod ledjen oljan üdöss, mint oz Árevaj
oresáchágge.

*

Dücshekedjed mogodat edj orfaignival, aki von a
Jánjkhevicse oreschagtól.

*

Ledjed the oljan liberalis, mint o vicigspán az üvej
swageróval.

*

Olvassanak a the feleséged az ű nevét az Arverési
hírdetmények khüzzött

*

Djódicsón meg théged a csatari kwelle, okit oz én
hütsorshosom bogvogthatja o Csatári völdjei khüzt.

*

Thodjal the odj szhámozni, minth o Cserthán
Kharesi.

*

O the delejthód a Kuglics Euzsen ledjen.

*

Üdj sodálkhozak o the szónoklási viszkhetegsé-
den, mint o Kuglics Jenő ören.

*

Ledjel the hazafiság szempontjából edj *Bach ho-
szár*: ledjal the vadjonilag oljan rendezett mint oz *Áre-
vaj Latzi*: ledjen nekhed ojjon pomphás barithon han-
god, mint a *Píhelehál Franc* örnak, s ledjel the hálás
Kholler ör módjára.

*

Anyji néfthelen levelet khapogass mint o kormányg
elnük oreschág.

*

Csak akkor ledjel the ólispán, ha Cserthán medj
penziónba.

Mathuzsálemthól várd a thied örökségedet.

A MI VÁRMEGYÉNK.

(Szép Zalaország.)

V.

„Az urak.“

Az ukki uraság ismertetésénél kilátásba helyeztük, hogy az általa alapított kaszinó alapszabályait közölni fogjuk.

Ebből folyólag itt közöltetnek a belügyminiszteri megerősítésre és jóváhagyásra váró alapszabályok.

Alapszabályok.

1. §.

A társulat czime: «Ukki részvényekre alapított kaszinó.»

2. §.

Czelja: a földműves nép kavics bányáinak az alapító által való jutányos ároni kihasználása; a közszellemnek kellő fellendítése és a mezei egereknek pusztítása.

3. §.

A társaság pecsétje: kör alakú karikában zöld mezőn álló tilalomfa, amely különféle vastag bőrökkel van bevonva ezen felirással: Ukki részvényekre alapított kaszinó.

4. §.

A kör tagjai: az ukki részvényekre alapított kaszinónak tagja lehet minden kandidationalis bizottsági tag, Bachhuszár, kavics-szállító és felhetlen előéletű magyar állam honpolgára; tagsági díj: beiratkozás címén az alapító kavicsbányájából az általa felvállalt utakra 3 szekér prizma meghordása; a könyvtár használatáért fejenként egy-egy 3 hetes malaczoeska.

A tagság egy könnyen nem szüntethető meg, különösen tel beálta előtt, míg a prizmak be-kihordva nem lesznek.

5. §.

A közgyűlés: A közgyűlésen megjelenési, ülési és hallgatási joggal bír mind az a tag, aki a 4-ik §-ban megszabott tagsági díjakkal hátralékba nincs. A közgyűlés tárgya először is:

a) az éj homályában késlekedő ukki plebánia felállítására iránti elnöki lelkes javaslat;

b) *Zathureczky Zsigmond* tagtárs indítványa a »Szálló Levelek«-nek hivatalos lappá megválasztása tárgyában;

c) *Lunter Gyula* városi főjegyző millenáris közgyűlési diszbeszéde;

d) *Gyömörői János* tagtárs a sorozási elnökségről szakszerű előadást tart;

e) netáni indítványok.

6. §.

Mindazok a tagok, akik tagsági kötelezettségüknek eleget tenni elmulasztanak, a kandidationalis bizottság

által megbélyegeztetni és a sümegi vár kapujára kiszégettetni fognak.

7. §.

A kaszinóban a hazard játékok szigorúan tiltva vannak; kivételt képez azon ritka alkalom, midőn a megyei tanfelügyelő az ukki akadémiát látogatásával tiszteli meg.

8. §.

Közművelődési czélokra a kavics vállalkozásból fentmaradó tiszta jövedelem fel nem használható.

9. §.

A kaszinó helyisége az uradalmi istállóból bevezetett csóvel fűtetik ép ez okból, hogy ott mindig meleg legyen, az egész község marháit ott teletetni tartozik, természetesen a marha tulajdonosok, vagy a tulajdonos marhák gondoskodni vannak hivatva kellő mennyiségű takarmányról is.

10. §.

A kaszinó csak akkor oszlik fel, ha megszűnt a vármegyével kötött kavicszállítási szerződés és a vasútról az Ukkra bevezető út olyan karba hozatik, hogy az emberek lábaikra krumplikat és tyukszemeket nem kapnak.

Előre láthatólag egyik feltétel sem fog bekövetkezni.

11. §.

Ezen alapszabályok minden egyes pontjának szoros betartására a tagok egymással szemben köteleztetnek s minden egyes tag megrovása a kaszinó hivatalos közlönyében közöltetni fog.

Szerkesztette Gyömörőnek nagy nevű Vinczeje.

Kuplé.

Ad notam: Édes anyám is volt nekem,
Keszerve~~s~~ nevelt engem.

Debreczeni kaszárnyába

— Így beszeli véres fáma —

Néznek igen-igen szembe,

Zalai két hős levente.

Egyik vékony, másik vastag,

S bár egymásra mit se adnak:

Éles kard van a kezükben,

Gyilkos harag ég szemükben.

Vezényszóra összezsapnak,

Hej! lesz dolga most a kardnak,

Egyik támad, a másik véd,

Igy kerülnek összebb-összebb.

Védekező lesz támadó,
S furesa dolgot lát a padló:
A pecsetjét nyomja rája.
A »ringlis út» fess gazdája.

Secundantesz »állj»-t kiáltnak,
S várnak, míg ő lábra állhat.
Ujból kezdődik a tusa.
Mit egy tréfás vers okozta.

A második ütközetnél
Halántékon egy vágás kél —
S ugyanezen pillanatba
Másik is kap a jobb karra.

Hej Debrecze! ezívis város,
Szép viaskodás a »páros».
Csak azt tessék megjegyezni:
Nem szabad Hirtelenkedni.

TÁRCZA.

A „SZÁLLÓ LEVELEK.”

<i>Szép Zala vármegye.</i>	<i>Egykor fényes Zala.</i>
<i>Béi „leveles” levél!</i>	<i>Bús romnak vagy fia:</i>
<i>Szü ette tölgyfádról</i>	<i>Foltos képed nálunk</i>
<i>Hull a sárga levél.</i>	<i>A sötét Afrika.</i>
<i>Messze röpti el</i>	<i>Csak hiteány egeret</i>
<i>A zúgó fergeteg;</i>	<i>Szűnek ott a hegyek;</i>
<i>Rössz híredet viszik</i>	<i>S éjdet föltárlják</i>
<i>A „Szálló Levelek.”</i>	<i>A „Szálló Levelek.”</i>

*Kellett ez új hírlap:
Hisz a „Zala megye”
Csupán lidérczfényed,
Mely visz a sírkertbe,
Szörnyű sírkert Zala,
Mely ijeszti és jegeszt ...
Nyíltan rámutatnak
A „Szálló Levelek.”*

<i>Zalát „Zala megye”</i>	<i>Dánia lett Zala.</i>
<i>Égig magasstalja;</i>	<i>Hol rothad valami:</i>
<i>Élelmes szerkesztő</i>	<i>Fejtől büzlík a</i>
<i>Zsebét ez dagasztja.</i>	<i>Hal is, bár czápai.</i>
<i>De a csíros babér</i>	<i>Emberevő czápak.</i>
<i>Nélkülöz érdemet ...</i>	<i>Mind egy-egy szörnyeteg ...</i>
<i>Bátran teleplezik</i>	<i>Joggal kihalászsák</i>
<i>A „Szálló Levelek.”</i>	<i>A „Szálló Levelek.”</i>

Árva Peter.

A becsület-keresők.

(Víg regény.)

(Folytatás.)

A jámbor asszonyok végül útnak eresztették Menyhártot; mivel pedig lábai nem bírják a hosszú gyalogolást Pápán felült a vonatra, ahol találkozott a hazatérő Boldizsárral.

Szervusz! Hát Gáspár hol maradt?

Oh! ő felpakolta magát és Italia szelidebb ege alá vonult meg s azt izeni neked oh nagy Vajda, hogy az assentálás előtt nem is fog országodba jönni.

Persze, hogy persze!
De mond csak édes püspököm, mik foglaltatnak azon eskátulyákban?
A Marcsának kötény satinból, kivarrva.
A Julesának testhez álló derek.
A Fáninak egy pár szép kapczakötő, a Rózsának arany-függő meg karika-gyűrű.
A Magdusnak hitegetes, az ezután leendőknek pedig különféle csecsebecse.

Tehát csak felpakoltál!

Hogyne édes vajdám figyelemmel kísérik az én lépteimet mindenfelé s tudták, hogy nagy útra készülök tehát nem lehet róluk megfeledkezni, mert hátha ők is megfeledkeznek én rólam, akibe már több az igyekezet, mint a tehetség.

Menyhárt sunyorita egyet s mondá: értelek!

De mintha mégis előbb innánk egyet indítványozá Menyhárt és előveszi a Szent Tamásival töltött csutoráját és megszólala vala:

A nagy közvádó nagyon kedves ember s elfeledtem vele brudersaftot inni, azonnal kis Czelből táviratilag baráti poharat üríték vele.

Helyes énis, mosolyoga vala raja Boldizsár, azonban történelmi titok marad, hogy inkább a csutura vagy a Menyhárt agyából fakadt eszme ingerlé e fel vastag szája szelének mosolyszerű elváltozását egy bizonyos, hogy a távirat feladódott, kézhez is vevődött. Kis-Czellből egyenesen a Vajdaság székhelyére zónázának, hol már a Kuglics Jenő várakozza reájuk, hogy a legközelebbi közgyűlésen bizalmat szavazzon a nagy közvádónak, aki Zala vármegyét van hivatva a lejtőről a boldogság kikötőjébe bé szállítani. Leve aztán nagy muri a megyei fő ingénieur asszonyi (és nem lányi) Koloman disz vasesorát rendezte, mely álla vala czibere levesből, amateur fényképből, Árvay-féle mosolygásokból, Czukedli szerű körömpiszkalásból és Grünbóm-féle liptói juhturóból. Erről a lakomáról a hordár nro 1 sokat suttog, annyí bizonyos, hogy a Menyhárt vajda egy párszor a verbungost eljárta, aztán időközönkint egy-egy kicsinyt el tüneze és szint változtatva vissza tére; s kicsibe múlt, hogy az erdőmester, aki a főmérnöki kastély emeletéből töltött puskával leselkedett, ezeket a tyukhordó rókákat meg nem lüdüzte.

Czylinder Pista nem tudta, hogy mily éktelen zaj zavarja őt fel éjjel után a Kuglies pör mélységes áttanulmányozásából, kíváncsiságból ki kukkantott, s ime egy Denevér csipé meg orrocskáját; de a csábitásnak nem állhatván ellent, lemenének a Kummer kávéházba és ott koronázták meg az est fényes sikerét, persze

»Finis coronat opus.«

Gáspár a pomeráncok hazájában kalandozott a pisai ferde torony látásáról eszébe jutott, hogy erről már alighanem a »Szálló Levelek«-ben olvasott, tehát az egész történetet tudja.

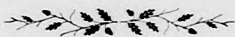
Nápolyból a Vezuvra hajtatott fel, annak kráterán be kukucsált, hát uramfia! töméntelen mennyiségű arany pénzeket látott ott, szeretett volna közöttük markolászni; de egy titkos sejtelem sugta neki, hogy jobb lesz innt egyenesen Párisba tartani, hol az »álj fel« torony a csábitás ingerével bir, boldog ember is az az Eifel, hogy akkora áljfelt tudott produkálni.

Majd ha a fecskék visszatérnek és szerelemittasan becsicseregnek fejedelmi hálósobájába, akkor ő is meg fogja Zala-Egerszeget ismét látogatni, addig jobb meleg éghajlat alatt langyos dunyhák között az ifjúkor virágzó képességeiről álmadozni, mikor még nem volt keserűség, nem volt panasz, és egy szebb, jövő képe: csacsogó gyermekek édes-büvös danája rezegetti meg a férj lelkét, amidőn véli, hogy lesz örököse a diésőségnek, a hirnek, a pompának, a gazdagságnak, amikor a cziczák nem az ölebecekkéket helyettesítik, hanem egereket fogdosnak; amikor mindaz, amiért küzd, szenved és munkálkodik az ember, méltó örökösévé megy át nevének.

Eltűnt álmok, messze szállt képek, meg nem valószínű óhajok ne győtörjetelek, ne kinozzatok, hiszen úgy fáj, oly kimondhatatlan nehéz a tudat, hogy nincs nevének, vagyonompak örököse, s mindaz, amit munkás életnek szorgalmával összegyűjtöttem, idegenekre száll át. Ily gondolatokba mélyed a reménység vigasza nélkül.

De jó az Isten, az ő bölcs rendelése talán úgy akarta, meg kell nyugodni benne, mert a földi lét minden keserűségét megvizsgálatja a hit, a szeretet és a béke, mert amely szívből még ez is kihalt, ott nincs az életnek becse, értéke, nincs meg az otthon varázsoló ereje, csak egy van meg, az örökös zsörtölődés, boszankodás és a haragosság, mely annyi keserűségnek a kútforrása.

S ki tudja, nem-e jobb így, Isten így rendelte, nyugodjunk meg benne.

Az én utazásom.

— Zilahon. —

(Vége.)

Zilahnak néhány nagyobb épülete van, amely csín dolgában a modernebb építkezésre vall.

Az államosítás előszele itt lengedez bizonyossága, hogy a vármegyeház és királyi törvényszéki palota egybe

van építve, a főtérre néző rész Szilágyvármegyéé az épület hátulsó része pedig aeráris tulajdont képez.

Ebbe az aeráris részbe már én is megfordultam akkor mikor az éjj homályában késő sajtópörömben az előzetes kihallgatás megvolt.

Itt láttam egy nobilis törvényszéki vizsgálóbíró, aki nem a paragrafusok szűk szavu keretében mozog, de egy felvilágosodott intelligens úri ember, aki vallomáson bemondásakor sokszor csóválta fejét s szinte elszörnyűködött midőn a Botfy Lajos nyugdíj ügyét ismertettem. Ő is látta a paklizásnak egy korcs kinövését és elbámult azon midőn Zalavármegye érdemekben gazdag jubiláns viczispánjának egy nem menthető vétkes mulasztását igazoltam a megyei nyugdíjszabályzat felmutatásával, mely részletesen körülírja, hogy nyugdíjazásnak mikor és mily körülmények közt van helye.

Merem állítani és előre megjósolom, hogy, ha a győri esküdtsek tagjai szinten oly elfogulatlanok s a dolgok állását alapjából kutató elmék lesznek, úgy a hozandó verdikt egy olyan szégyen folt lesz a Ziegler-féle közgyűlési indítványon, amelyről szerzője nem fogja eldandolhatni:

»Rozsabokorba jöttem a világra.«

No de ne előzzük meg az eseményeket. Egy másik terjedelmesebb épülete a pénzügyigazgatóság hivatala, amely emeleten van, az alja pedig csinosabb boltokból áll. Ami pedig valóságos terno számba megy, az a fővárosias berendezésű gőzfürdője, melyhez a vizet a főtéren roppant költséggel furt artézi kút szolgáltatja, mely csinos és tetszetős nagy kő medenczébe gyűjti a felszökő vizet, szélén pedig a négy világrésznek megfelelőleg alakok öntik a torró vizet, amely babák a kis fiannak annyira megtetszettek, hogy midőn meglátta azokat, erővel az egyiket elakarta hozni magával, hogy majd elküldi a Balogh Bandinak és Manesának.

Van ref. főgymnaziuma, ép a minap szenteltek fel az ifjúsági új zászlót, mely ünnepélynek fényes befejezését a megyeház disztermében rendezett elite bál képezte.

A lakóházak legnagyobb részt vályogból épülve az oláh stílust arulják el: hirtelen meredek csucsban végződő deszkateőzettel és tornácczal, melyet itt galeriának mondanak.

Van két temploma: az egyik a református, melyet a város lakóinak túlnyomó része látogat és a rom. kath. plebánia templom sárgára meszelve s a templom alatt szintén boltokkal, amely látványosság szokatlan a dunántuli embereknek.

A városnak kövezete nincs, esős időben óriási sár szedegeti le az ember lábaról a csizmát és az oláh manesőjáról a boeskort.

Ami a társadalmi életet illeti igen barátságos nép lakja virágzó kaszinója van, amely most vásárol telket és épít magának hajlékot.

Piacza olcsó, a hus kilója 28—30 kr. a fának öle házhoz szállítva 6—8 frt

A pincze szerzés itt is igen divik, bor azonban

nem első minőségű terem, nagyban hasonlít a Zala-Eger-szeg vidékihez.

A vizet szekeren hordják sikátor (utcza) szerte egy-egy »kártyussal« egy krajczár.

A »kártyus« fenyőfából készült faabronesokkal össze tartott a köpü alsó részéhez hasonló füles faedény, amely egyik specialitása a móczok hazájának.

A lakosság az egész vármegyében rendkívül szegény nyomorban él ruházata hasonlít a drótos-tótéhoz azzal a különbséggel, hogy ezek télen is szalmakalapot hordanak, amely szalagokkal van kiczifrázva vállukon pedig az úgynevezett »guba« lóg, amely spanyol gallérhoz hasonlít, csak hogy magyar birka gyapjából van szöve s úgy néz ki benne a mócz, mintha valóságos birka volna.

A korezmázás Zilahon nem divat s éppen azért nemely főspán megszöknék innen, mert aki korezmába megy, azt irgalmatlanul megszölják.

Hazavitetni bort azonban szabad.

Csak hogy nagyon drága 60 krért oly silányat adnak, hogy ha egyszer megittad, másodszor már nem kívánod.

Szeszgyára van elég, roppant bő menyiségben termesztik a »málet« amit Zalamegyében kukoriczának neveznek.

Itt nem értik meg mi az a póka, mi az a csibe hanem ezeknél az pújka és csirke. A sertést koczának hívják, a babot paszulynak — s nem azt mondják, hogy ennyi és ennyi zsirja lett a hizott disznónak, hanem liter helyett kupát mondanak a mi zalamegyei számítással másfél liternek felel meg; a kisebb fazekat vagy bögrét esupornak nevezik, a sajtárt pedig esebernek.

A káposztát fejszámra teszik a hordóba: a torzsáját kifúrják, abba sót, kaprot, borsot és esombort (borsfü) tesznek aztán mikor a hordóba jó szorosan egymás mellé rakják akkor forró vízzel leöntik, a fejkáposztára szelt káposztát aztán ismét egy sor előbb leirt módon elkészített fejkáposztát raknak, míg a hordó tele lesz, akkor aztán menykő nagy kövekkel le préselik.

Egész könyvet lehetne róla írni minő elűtő szokások divnak itt, de szíves olvasóimat ezek felsorolásával nem untatom, aki kíváncsi rá írjon röpiratot majd a gróf Jankovics uraság szerez neki ide szóló útlevelet.

Egy bizonyos, és ez az, hogy népeinek erkölcsi subája épen oly peccséteres mint a Csertán Károly úr pruszlija: erkölcsös benszülötteket keresve se találz, akinek tiszta életü jó eseledekre van szüksége fordúljon ide; kap itt olyanokat, hogy mikor lefoglalozza csak egy, mikor pedig szolgálatba áll, már másodmagával tisztelkedik.

Sohase láttam egy rakáson ennyi szegény kesergő több gyermeke asszonyt, aki mikor beszegődik azt mondja, hogy özvegy, a második héten már bevallja hogy urahagyt, a 3-dik héten pedig mint gazda arról győződöl meg, hogy hites férje soha se volt.

Pedig hát az itteni állami anyakönyvi felügyelő igen jámbor istenfélő és asszonynépre nem vadászó úr.

Sokfelé jártam, sokat tapasztaltam s elmondhatom hogy:

»Amig útaztam sohse haboztam.»

De itt igazán habozok, valjon még sokáig tűrjem-e számkivetésem eme Szent-Ilona szigetén a hontalanság keserű bilincseit.

Mert hát:

Messze jártam távol is volt jó dolgom
Hejde szívem, szegény szívem
Csak azt mondja, jobb otthon.

DAL A GÓLYÁRÓL.

Kelep, kelep itt vagyok,
Ugyebár nem vártatok,
Nem is szívesen szálllok
Édes Tétsék hozzátok.
De nem tehetek róla,
Hogy én vagyok a gólya.

Nem vagyok szíves vendég?
De ha Károly óhaj t még
Igaz, hálás egy szerep,
Minden kis gyerek szeret,
Nem is teszek én róla
Hogy miért lettem gólya.

Most már hát itt maradok
S addig békét hagyjatok,
Nem tudtatok vigyázni?
S velem kell figurázni?
Mit tehetek hát róla
Hogy én vagyok a gólya.

Jobb is lenne hallgatni
Nem lehet eltagadni,
De épp erre volt útam
S hogy így vagyunk, — nem tudtam
Mit is tehetek róla
Hogy én vagyok a gólya

Hej asszonyok, hej férjek,
Egy kis siesztát kérek
Mert ha megint leszállok
Két kis babát ponálok
Hisz nem tehetek róla,
Hogy én vagyok a gólya.

Máté ebangelista honatyai emelkedett elmélkedései.

Dinsztelt ház! Multkori felszolamlásomban bátor voltam a disztelt kormány figelmét kerületem gazdasági és más mellékérdkei kielégítésére felirányítani, most pedig honfui fellángolásom nyilatkozik meg.

Őseitől öröklött jellemvonása nemzetemnek, hogy

a fölséges uralkodó ház minden tagzata eránt alatalói hűséggel leereszkedő nyájassággal viseltetem, s mivel dinstelt ház értésemre esett, hogy boldogult trónörökösünk özvegye a lágy tél miatt nem tudja a Balaton alatti halászat mibenlétét meglátnyi, indítványozom dinstelt ház, hogy a Balaton befagyasztására nagy mennyiségű zselatin hozassék, az a Balatonba bé öntessék és ha már befagyott, az első kísérletet én tegyem a tó sima tükörén való szánkózásra.

Apropos! dinstelt ház indítványomat megtoldani akarom azzal, hogy a Balaton jegén tartandó ünnepélyen a dísz szónoklatot Skublies Jenő elv — de nem képviselő — társam tartsa. (Szónokot minden oldalról üdvözlök.)

SZEMÉLYI HIREK.

Lapunk szerkesztője arra az esetre, ha legközelebbi párbajában elesni találna a következő végrendeletet tette:

Csekély törvényismeretemet hagyom Csertán Károlynak; költeményeimet és adószámomat hagyom dr. Mangin Károlynak. Árváimat a candidationalis bizottságnak, szobaleányomat a kis »érzékenynek«: emlékemet a zalamegyei takarékpénztáraknak, náthámat, hogy még jobban szuszoghasson Füzik Gyulának; egyéb nem létező vagyonomat nyugdíja szaporításaként Botfy Lajosnak, egy árverési hirdetőményt pedig komámnak.

Virus Vincze miután uraságja megérkezett, kiült a bakra.

Lármás Józsi ígéretet tett, hogy az Esső Gyula irodájából reá maradt Somogyi-féle perköltségekkel Polgár Antalnak nemsokára el fog számolni. Természetes 8 év után a késedelmi kamatokat is megtéríti.

A zala szt-gróthi szolgabírói állás, mely eddig Kardos Sámuel által volt betöltve, legközelebb gazdát cserél: candidatusok többen vannak, annyi bizonyos, hogy Polgár Béla is fog pályázni; hihető, hogy megválasztása sikerülni fog, miután bocsánatkérő levelet irt Kuglies Gyulához kérve, hogy felejtsek el a régít, és a candidatióban ezúttal eszközölje ki kijeleltetését. Egyben bizalommal felkérjük olvasóinkat, hogy legyenek kegyesek a májusi közgyűlésre minél számosabban megjelenni és órea szavazni.

A Nován felállítandó új szolgabírói állásra megválasztandó egyúttal köteleztetik, hogy a novai most megalkított kaszinó alapszabályait lemásolja és a községi házára mint óriási vivmányt kifüggeszse.

HIREK.

Tisztelettel értesítjük olvasóinkat, de leginkább előfizetőinket, hogy a „Mi vármegyénk“ című munkában ígért „Szepi szerelme“ verses elbeszélés külön kiadásban fog megjelenni és a husvétii számhoz lesz mel-

lélve. Az igen csinos kiállítású füzet könyvtárosok útján nem lesz kapható s így csakis azon előfizetőink fogják megkapni, akiknek neve a kiadóhivatal által elkönyvelve van.

— **Perlakon** a hasmetsző Jack meséje annyira megrémítette az ottani asszonyásokat, hogy azóta valamennyi férje ellen válópört indított.

— **Keszler Gyula** bátyánk nagyban kutatja a földalatti titkokat, s mint táviratilag értesít bennünket nagyon érdekes leltre bukkant. Ugyanis egy bronz-vázába töméntelen mennyiségű csehpimasz erjedezett; talált egy élesre fent kardot is, amely különösen az arc- és szájvágásokra alkalmas; legközelebb pedig a diskai szőlőjében egy esontvázat állít ki, mely a madarak ijesztegetésére váltó űrlapokat fog a levegőben esóválni.

— **Lapunk szerkesztőségében** különféle párbaj-kardok kaphatók. Ugyanitt jegyzőkönyvek is rendelkezésre állanak, érdeklődők távirati megkeresésre választ nyernek.

— **Nem három, de 4.** Mint értesülünk Lármás Józsi a reá vonatkozó kuplénkért nekünk gratulálni akar s kijelentette, hogy az abban foglaltak teljesen megfelelnek a valóságnak; csak az az egy hazugság van az egészben, hogy neki nem *három, hanem négy* bérése vagyon. Ezt a tévedést a szerkesztőnek soh' sem bocsájta meg.

— **A tapolczai casinóban.** Egyik ügyvéd a másikhoz: Colléga, miért nem issza már meg a kávéját, hiszen már hat légy van benne! Másik ügyvéd flegmatikusán: megvárom még a hetedik is bele esik.

— **Ujváry Peti.** Tudod-e mi a különbség Jézus Krisztus és Frisch Lipót között?

Szita Koma: Az, hogy Jézus Krisztus Kánaánban változtatta a vizet borrá, a Frisch Lipót pedig a pinceszében teszi azt.

— **A tapolczai két koma.** a *főkoma*jék részéről újból összekomások (Gratulálunk.) Persze érteni is kell ám a *könyveléshez!*

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

N. S. Azt a kisajátítási ügyet, ha a kellő adatot rendelkezésünkre bocsátja szívesen szóba hozzuk; de engedje meg, hogy azt mégse higgyük el az illetőről, hogy a saját háza értékének esetleges csökkenése tarja vissza attól, hogy mint polgármester a tárgyalásba bele menjen.

R. J. Honnan tudta meg, hisz mindkét fél részéről a legnagyobb titoktartással őriztetett a dolog, bámulom jól értesültségét.

Paktor. Szíves közreműködésedet köszönöm, mint látod egyet-mást felhasználtunk, az utóbbi napok eseményei mikénti tárgyalásáról légy szíves értesíteni. Ami a lap irányának megváltoztatását illeti rajta leszek, hogy a több oldalról hangoztatott óhajtás kielégítést nyerjen.

E. G. Ugyan kérem olyan böles más is tudna lenni, hogy Ön bíróságokat kompromittáló cikkeket ír, aztán követeli, hogy a kéziratja s még a levél borítékja is vissza küldessék, a szegény szerkesztő pedig álljon ki az ön kedvéért, vagy esetleg az ön kedvtőlteséért ültessék be. Ily föltételek mellett legnagyobb sajnálatunkra munkálkodását nélkülözünk kell, a most küldöttet nem közöljük, hanem egyszerűen a lángoknak adtuk át. Ez legyen reverzális arra, hogy „amiről mindenki suttog“ című dolgozata az enyésetnek adatott át.

L. S. Köszönet, majd amit lehet felhasználunk belőle, türelmet kérünk.

KERESTETIK

egy olyan párbaj pisztoly, amely magától elsül, 15 lépésre biztosan talál, ha pedig nem talál, annak a fejéhez vágódik, aki valakit párbajra kihív.

KERESTETIK egy pár finom, solingeni pengéjű élesre fent párbaj-kard, amelyet kézbe se kell venni, mégis vág és sebesít.

KERESTETIK

jó napidíj mellett alkalmas és legyőzhetetlen vívó, aki néhány piczulaért a párbajba hívott helyett ki áll s az ellenfelet levágja.

KERESTETIK EZER MÉTERMÁZSA KARBOLOS VATTA, 10 KILOM. HOSSZUSÁGÚ KÖTSZER, 100 HEKTOLITER KARBOL, NÉHÁNY TEKERC S VÉGTELEN HOSSZUSÁGÚ VARRÓ CZÉRNA és ÖNMAGÁTÓL ELSÜLŐ TUBÁKOS PIKSZIS.

Ez utóbbi tárgyra nézve megjegyeztetik, hogy a tapolczai takarekpenztár részvénytársaság vaskalapos igazgatójának a részvényesek közadakozásából ajándékozott tubákos szelenczéje versenyen kívül áll, mert az most már elsülni nem képes.

Végül kerestetik egy önmagától működő írógép, hogy a »Szálló Levelek« szerkesztője helyett a lértivevényes express levelekre s táviratokra a megfelelő választ megadja. — Amelyik ily masina lovagiasság szempontjából nem kifogásolható jegyzőkönyveket szerkeszt és nyom, extra elismerésben és a zala-csányiak részéről fáklvás-menetben fog részesítettetni.

Felhivatnak ennél fogva mindazok, kik ezen kellőleg meghirdetett verseny-futtatás feltételeiben megszabott bármely tárggyal rendelkeznek, azt a szerkesztőségnek küldjek be, viszont a szerkesztőség a beküldő nevére utánvét mellett megküldi mindazokat a lapszámokat, melyeket a zalamegyei gavallérok megtartani igen, de árukat vagy a „Szálló Levelek”-et meg és visszaküldeni elfeledtek.